

дително. Отъ друга пъкъ страна Македонски не треива прѣдъ най-страшни и тежки поръчки: посрѣдъ зима минава замръзвалия Дунавъ; като стига срѣдата, намира Дунава не замръзналъ на нѣколко аршина. Македонски се връща на брѣга, взема дъска, прѣпрѣчва я, минава по нея страшната пропастъ, отива въ Русчукъ и изпълня поръчкитѣ на комитета. Тази смѣлость поразява всички хъшове и всички викатъ: «Да живѣе Македонски!» Бръчковъ, младъ и богаташки синъ, избѣгналъ изъ кантората на баща си и влѣзълъ въ обществото на хъшоветѣ, слуша съ благоговѣние и възторгъ разказитѣ на Странджата и се прѣдава на общия идеалъ — освобождението на България, повлича се отъ грозния потокъ — гладътъ, гологитя и злочеститѣ. Срамежливъ, добродушенъ и гордъ, той гладува, не смѣе никому да обади мизерията си, насмалъ не умрѣлъ отъ гладъ, ако да не билъ го прибралъ Владикиня, кога узналъ положението му. Посрѣдъ студенината на богаташитѣ, лишенията, ареститѣ, гоненията хъшоветѣ продължаватъ да се борятъ, продължаватъ да чакатъ деня, кога ще пукне първа пушка. И, щомъ се отвари сръбско-турската война всички отиватъ въ Сърбия, биятъ се въ първитѣ редове съ враговетѣ на отечеството — Турцитѣ, измиратъ всички, освѣнъ Македонски, който излиза изъ борбата съ тежки рани.

1. Въ разгледанитѣ произведения се изобразяватъ обикновени людие, тѣхнитѣ лични интереси, характери, борба, противодѣйствиуващи и благоприятни обстоятелства, стремежи и сждба. Всички лица, виждаме, живѣятъ и дѣйствиува въ влияние на чувства: едни се стремятъ да постигнатъ едно нѣщо, други друго. Чувствата довеждатъ едни до щастие, други до злочестии, трети до героизмъ, четвърти до злодѣйство. Тѣй, въ «Немили недраги» лицата се борятъ съ редъ противодѣйствиуващи обстоятелства — гладъ, гологитя, гонения, гаври отъ страна на богаташитѣ, ала чувствата имъ — любовта и дългътъ къмъ отечеството ги довеждатъ до смъртъ; исто така въ «Надвечерие» Елена се бори съ редъ противодѣйствиуващи обстоятелства — съ прѣдрасждѣцитѣ на срѣдата и родителитѣ си, съ живота, съ себе си, ала чувствата — дългътъ къмъ угнетенитѣ и любовта къмъ Инсарова, у когото вижда олицетворенъ дълга — надвиватъ на всичко, и Елена излиза въ борбата пълна героиня. Съ други думи, въ всички произведения, които разгледахме, срѣщаме просто епично изображение на всѣкояки интереси и страни, срѣщаме изображение на живота. Такова произведение е *романъ*. *Романъ* е епично произведение, което изобразява частния, обикновения животъ на едно или на нѣколко лица въ свръзка съ характеристиката, нравитѣ и обичаитѣ на обществото, въ което живѣятъ изобразяванитѣ лица.

Ро.
манъ.